

2010. MÁJUS–JÚNIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 7. ÉVFOLYAM 5–6. SZÁM

VÁLSÁGOK ÉS KIÚT

Amilyen mértékben épülnek a – Biblia szerint antikrisztusnak nevezett – világbirodalom egyes „egységei”, „részbirodalmi”, olyan mértékben szaporodnak a helyi-, kontinentális- és világ-válságok. Afrikát, Ázsiát, Dél-Amerikát jórészt sikerült már tönkretenni, nemrégiben az Észak-amerikai válság „gyűrűzött be” szinte minden-hová. Most épp rajtunk, Európán a sor. Az öreg kontinens eresztékei recsegnek, ropognak.

Meddig tűr még az „istenadta nép” – most épp Görögországban, majd talán Portugáliában, Spanyolországban? Nálunk nyolc év lejtmenetre volt szükség, hogy végül a választások során is bebizonyosodjék, hogy a nagy többségnek nem tetszenek a diktátumok, hogy vége legyen egy „nagy átverés”-nek nevezhető „kormányzásnak”. Már annak is örülni fogunk, ha lassulnak a negatív folyamatok, hát még annak, ha megfordul a trend és elkezdődhet valamiféle növekedés. Persze nemcsak gazdasági, hanem – sokkal inkább – erkölcsi változásokra lenne szükség. Reménykedjünk, hogy ezen a téren se lesznek hiábavalók, erőfeszítéseink!

Minden reményünk, lélekműtő munkánk, eredményeink mellett is látnunk kell, hogy az emberiség feltartóztathatatlanul – hol kisebb, hol nagyobb sebességgel – rohan a vég felé.

Tisztában vannak ezzel a társadalomtudósok épp úgy, mint a közgazdászok.

Az új magyar parlament bizottságai között – a tervekben – szerepelt a „fönntartható fejlődés” bizottsága. Végül – a kompromiszumok oltárán föláldoztatott, pedig nem csak bizottsági, de jóval magasabb szinten is kellene foglalkozni a témával.

Vannak olyan tudósok, akik úgy vélik, hogy az egymást követő válságok egy nagy, világméretű és soha nem látott válságba torkollnak, és az emberi kultúra mintegy

100–200 éves visszaesését jelzik előre. Az energiahordozók (olaj, gáz, szén, stb.) vészes fogyása és a pénzügyi rendszerek összeomlása előre vetíti egy közszolgáltatás nélküli világ képét, amelyben nincs üzemanyag, elektromos áram, stb. Az egyes emberek, családok

önfenntartásra kényszerülnek és kénytelenek lesznek a pénz kiiktatásával termékeket cserélni – mint a nagy háborúk utáni ún. „cserevilágban”, és megelégedni a legelembibb javakkal. A Biblia szerint, ha van eledelünk és ruhánk, elégedettnek kellene lennünk. Ilyen esetekben gyakran kiderül, hogy túl sok értéktelen kacatot halmoztunk föl, amelyekért semmit sem adnak „cserébe”.

Nyugodtan elkezdhetnénk a „kacattalanítást”! Mennyi minden van a háztartásunkban, amit nem használunk, és mi minden lenne, ha pl. tartósan megszűnik az áram-, a víz- vagy épp a gázszolgáltatás. Pillanatok alatt átértékelődik minden!

Lehet persze okosan készülni a „szolgáltatások nélküli” világra, és kell is. Nem árt, ha a következő generációk megtanulják a „házépítés” ősi módjait, tudják, hogy mi ehető erdőn, mezőn; van fogalmuk a gazdálkodásról, stb. (Csak megemlítem itt, hogy a Jó Pásztor Alapítvány gyermektáboraiiban többek között ezért is mutatjuk be a „fönntartható” háztartások eszköztárát, ezért ismerkedünk alapfokon a gazdálkodással, erdővel, mezővel, kerttel, vizekkel, jurttal, kemencékkel, stb.)

Válságok mindig voltak és mindig lesznek. A történelem során a válságokból eddig egyetlen kivezető utat talált a „bölcs” Isten nélkül boldogulni igyekvő emberiség, ez pedig a háború volt.

Közgazdászok szerint ma is alig látszik más megoldás, de az új háborúk nem csak az olajmezőkért, hanem pl. az ivóvízért és a termőföldért folynak majd, mert hogy a víz és a kenyér mindennél fontosabb, alapvető létszükséglet.

És most váltsunk egy kicsit! Az erkölcsi megújulás, ami kötelező lenne (legalább keresztyén körökben!) szintén nem képzelhető el víz és kenyér nélkül. Jézus az ÉLŐ VÍZ, az ÉLET VIZE és az ÉLET KENYERE. Minden keresztyén „sallang” is kacsatnak minősül vész helyzetben, halálközelségben. Lelki értelemben is megkezdhetnénk lassan a „lomtalánítást”. Vész helyzetben nem kellenek az egyébként igen fontos dolgok sem. Nem kell templom, nem kell pap, nem kell kórus, nem kell zene, se ilyen, se olyan, nem kell gyermek-, meg ifjúsági munka, nem kell bibliaóra – tovább megyek: nem kell az egyébként mindig fontos szent könyv, a Biblia. Annyi marad belőle, ami a szívedben, a tudatodban van! De kell Jézus! Az Élet kenyere, az Élet vize! És ha Ő megvan, akkor megvan minden. Földi túlélés – a legnagyobb vész közepette is – ha ő úgy akarja, örök üdvösség, a „föld túlélése”, az „áttelepülés egy másik bolygóra”. Igen, mert Jézus nemcsak víz és kenyér, de ÚT is! Út az Atyához, út a Mennybe. Kiút.

Válságok jönnek, mennek. Nem az a legfontosabb kérdés, hogy mid van, ami a válságokban életben tart, hanem az, hogy van-e Krisztusod, van-e kiutad, menekülési utad?

Vizsgáld meg a kacattáradat! Fogd föl úgy, hogy süllyed a hajó, és kezd el kidobálni a fölösleges terhet! Jézus arra tanít minket, hogy kérjünk az Atyától egy napra való kenyeret (Mi Atyánk). Légy elégedett, ha megvan. És légy nyugodt és boldog, ha jut mellé egy pohár víz, és légy biztos abban, hogy bármi vész között van kiút, de csak egyetlen: A mi Urunk Jézus Krisztus!

Dr. Almási Mihály

A SZOLGÁLAT ÚTJÁN

Nagy Sándor

baptista lelkipásztor
1912 – 1990

Húsz éve tette le szolgáló életét és költözött a Mennyei Honba Nagy Sándor testvér. Az alábbiakban részleteket közlünk önéletrítéséből, amelyet 1951-ben a jubiláló újpesti gyülekezet számára írt.

„Örömmel teszek eleget a felkérésnek, mert mindig szívesen mondom el, hogyan fogadtam szívembe az Úr Jézust, hogyan lett Ő életem középpontja és hűségese vezetőm a szolgálat útján.

Kilenc éves voltam, amikor szüleim megtérésük és bementésük után az újpesti gyülekezet tagjai lettek. Népes családnak egy egész padot elfoglalt az imaházban. Ettől kezdve rendszeresen hallgattam az Igét a vasárnapi iskolában és az istentiszteleti alkalmakon. Nagyon szerettem az énekeket és az aranymondásokat. Felejthetetlen emlék számomra az első önállóan megtanult igevers közölük: „Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem mindezeknél jobban?” Mintha ezt a kérdést az Úr egyenesen nekem szegezte volna! Erőteljesen hatott rám, és elkezdte

formálni az életemet a többi – később hallott és megtanult – igével együtt. Igyekeztem, lehetőség szerint, másoknak is bizonyóságot tenni az Ige rám gyakorolt hatásairól. Megtérésem mégis csak tizenhat éves koromban következett be, bár az Úr Jézust már korábban befogadtam a szívembe.

A végleges döntést késleltette bennem a sátán azért, mert megláttam egy-egy komolytalan hívő életét a gyülekezetben. Úgy éreztem, a gyülekezeten kívül is különb hívő lehetek, mint néhány képmutató gyülekezeti tag. Végül győzött bennem az Úr, mert a Szentlélek ereje által arra készítetett, hogy nézzek inkább az igazán megtért gyülekezeti tagok – és különösen szüleim – példás életére.

1928. február 19-én merített be Pannonhalmi Béla lelkipásztor testvér, aki személyes beszélgetéseinkben sokszor irányított a megtéréshez vezető úton. Bemerítkezésem után a vasárnapi iskolában kaptam tanítói megbízást, 10-13 éves fiúk csoportja oktatására. Majd néhány év múlva a gyülekezet körzeti állomásain működő vasárnapi iskolák látogató-tanítója lettem.

1924-ben alakult meg gyülekezetünk „Gedeonista” cserkészcsapata, amelynek kezdettől fogva aktív tagja voltam, majd a soraiból alakult fúvós zenekarnak is. Először 1925-ben, a visegrádi ifjúsági konferencián játszottunk nyilvánosan, egy évvel később pedig a Pesti Vigadó nagytermében rendezett területi konferencián szolgáltunk.

1931-ben a Tóth Gábor testvér által szervezett Központi Fúvószene-karban az újpesti fiúk vettek részt a legnagyobb létszámban, legjobb tudásuk szerint.

1932. február 9-26-ig országos karmesteri tanfolyam volt Újpesten, amelyen én is részt vehettem, Ez a mintaszerűen megszervezett tanfo-

lyam komoly zenei alapot nyújtott minden hallgató számára.

Eközben a gyülekezetben végzett munkám a vasárnapi iskolai és zenei szolgálatok mellett más területekre is kiterjedt: részt vettem az iratmisszióban, megbíztak a fiúkör vezetésével, imaórát tartottam és alkalmanként a körzet valamelyik állomásán Igét hirdettem.

Jó munkatársa szerettem volna lenni az újpesti gyülekezet mindenkori lelkipásztornak, de Isten más-ként döntött felőlem: 1935 nyarán hivatásos lelki munkára kaptam indítást a Szentlélek által. Teológiai tanulmányaim befejezése után 1939-ben avattak lelkipásztorrá."

Nagy Sándor testvér volt az önálló-sodott jánoshalmi gyülekezet első lelkipásztora. A körzeti állomások kialakítása, a lelki munka megszervezése mellett feladatának tekintette a fiatalok zenei oktatását is, ének-, és zenekart alapított, szolgáló csoportok bevonásával. 14 éves pásztorolása alatt élénk ifjúsági munka folyt a gyülekezetben.

1953 májusában váratlanul elhunyt Pannonhalmi Béla lelkipásztor testvér, aki bementette, lelkiileg nevelte és a szolgálatba indította Nagy Sándor testvért. A pásztor nélkül maradt vámspércsi gyülekezet, mintegy szellemi örökös-ként, egyhangúan Nagy testvért hívta meg lelkipásztornak. A nagy múltú, népes gyülekezet örömmel fogadta a Nagy-családot 1953 augusztusában.

A lelkigondozói munka a nagylétszámú gyülekezetben és körzetében jelentős feladatot rótt Nagy test-

vérré. Emellett a gyülekezeti éneklés korszerűsítéséről is gondoskodott, az énekdiktálás helyett többtucat kottás Hit hangjait szerzett be. Az 50-es évek második felében a vámspércsi fiatalokból pengetős zenekart szervezett. Sokirányú szervezői munkája nyomán 1955. december hónapban a Tiszántúli Missziókerület részére zenetanfolyamot rendezett, amelyen a meghívott előadó tanár Héthalmi Páth Károly, a baptista zenei élet kiváló vezetője volt.

Feltevésünk szerint ez az alkalom volt Héthalmi testvér magyarországi tartózkodásának utolsó ilyen irányú szolgálata. Külön említésre méltó, hogy a pesterzsébeti centenáriumi Héthalmi-emlékünnepe-lyen az akkori 25 fős tanfolyami hallgatók közül hárman itt is jelen lehettek.

Szolgálata ebben a gyülekezetben 1963-ban ért véget, amikor is a pestlőrinci gyülekezetbe kapott meghívást. Az új munkamezőn még 10 évig végezte töretlenül a régi lelkesedéssel szolgálatát.

1972-ben nyugdíjas lett, de nyugalomba nem vonult. Vidéki gyülekezetek meghívására több helyen végzett igei szolgálatot (Szank, Velence, Lajoskomárom), sokszor csendült fel kellemes énekhangja a Monte-Carló-i rádió magyar nyelvű adásaiban. Az újjáalakult Központi Fúvózenekarban halála előtt 2 héttel még játszott.

Mély lelkitartalmú versei mellett énekei, énekkordításai maradtak fenn, amely közül a legismertebbek:

„Úgy örül a lelkem...”,
„Vágyom Jézus útján járni...”,
„A lelkem vágya száll Hozzád...”

Emléklül idézzük fel első versének néhány sorát:

„Míg e földön élek, egy a vágyam nekem,
Legyen néked szentelt szívem és életem.
S amíg járom itt lenn rögös földi utam,
Taníts Benned bízni s Néked élni Uram!”

(Nagy Sándor testvér egyik legkedvesebb énekét jelen számunkban közöljük. – a szerk. –)

PÜNKÖSD

Tüzes Lélek

*A Szentlélek tűzként éget,
Hamvaszt minden bünt és vétket.*

*Majd a szívet lángra gyújtja,
És elindít a nagy útra.*

*Menj és hirdesd, sose hallgass,
Tétlen állva meg ne nyughass!*

*A Szentlélek égi erő,
A pusztában drága eső.*

*Harcodhoz a kardot adja,
Célba érésed akarja.*

G. S.

Mintegy háromezer

*A pünkösöd élményétől lelkesülten
Péter és társai bátran kiléptek,
Hátra hagyva a felház védettségét,
És prédikáltak, – tűzzel teljes szentek.*

*Hirdették Jézust, aki vérét adta
Mindenkiért: Meghalt és feltámadt.
– Szakasszátok el magatokat bátran
E gonosz nemzedéktől! – Így kiáltnak.*

*Mintha szíven találták volna őket,
A hallgatóság bűnbánatot tartott...
Így az ígért gyermekei lettek,
Meghallották az üdvre hívó hangot.*

*Azután Péter, meg a tíz apostol
Készségesen bementette őket.
Így sokasította háromezerrel
A Szentlélek a Krisztusban hívőket*

Gerzsenyi Sándor

Trianon, 1920. június 4.

A világ legigazságtalanabb „békéje”

1920. június 4-én, délelőtt tíz óra: Budapesten és ország-szerte „megkondultak a harangok, a gyártelepek megszó-laltatták szirénáikat és a borongós, őszi levegőben tova-hömpölygő szomorú hanghullámok a nemzeti összeom-lás fájdalmas gyászát jelentették: ma (...) írták alá Trianonban a magyar meghatalmazottak a békeokmányt. Ma tehát elszakították tőlünk a ragyogó magyar váro-sokat: a kincses Kolozsvárt, a Rákócziak Kassáját, a ko-ronázó Pozsonyt, az iparkodó Temesvárt, a vértanúk városát, Aradot és a többi mind, felnevelt kedves gyer-mekeinket, a drága, szép magyar centrumokat. Ma hazát-lanná tettek véreink közül sok millió hű és becsületes em-bert, és béklyókat raktak dolgos két kezükre. És a világ urai ma azt hiszik, hogy befejezték művüket, hogy kifoszt-va, kirabolva, elvérezve és megcsonkítva már csak egy pa-pírlapot kell ránk borítaniuk szemfedőnek. (...) A város és az ország némán, méltóságteljesen, de komor daccal tűn-tetett az erőszakos béke ellen. Egész Budapest a gyászün-nep hatása alatt állott.” A közlekedés tíz percre leállt, be-zárták az üzleteket és az iskolákat. Az ország a legmélyebb nemzeti gyászba borult. Temetés volt ez, valóban: egy ha-talmas, gyönyörű ország, és egy éppen magára eszmélő, büszke nemzet temetése. Benárd Ágost népjóléti és mun-

kaügyi miniszter, valamint Drasche-Lázár Alfréd rendkívü-li követ és meghatalmazott miniszter ezen a napon, 16 óra 30 perckor, a versailles-i Nagy-Trianon palotában aláírta a magyarságra kényszerített békeszerződést.

(Megjegyzések: A diktátum aláírására az előzetes hírek szerint tíz órakor került volna sor, ezért, amint a fenti hír-adásból is kiderül, akkorra időzítve tartották az országos gyászmegegyeztetéseket. Valójában a délutáni időpont a helyes, de mivel akkoriban még nem álltak rendelkezésre olyan tájékoztató eszközök, mint a rádió és a televízió, a lakosságot már nem lehetett értesíteni a változásról. A két, politikai értelemben jelentéktelen magyar aláíró sze-mélye szimbolizálta, hogy Magyarország csak a kényszer hatására írja alá a szerződést, de valójában nem fogadja el azt. Megjegyzendő még, hogy az aláírásra a közhiede-lemmel ellentétben nem a Kis-Trianon, hanem a ceremó-niához elegendően nagy méretű Nagy-Trianon palotában került sor, amint az a korabeli filmfelvételeken is látható.)

A megdöbbenés és a tiltakozás nem volt ok nélküli. A történelem soha nem látott még ilyen „békét”, amire inkább a „kivégzés és hullarablás” kifejezés lenne a találó. Minden további kommentár nélkül álljanak itt a pusztá tények:

Ország(rész)	Terület (km ²)	Terület (%)	Lakosság (fő)	Lakosság (%)	Ebből nem „államalkotó” (fő)	Ebből magyar (fő)
A Szent Korona országai (Magyarország és Horvát-Szlavónország együtt)	324 411	100	20 886 487	100	10 835 912	10 050 575
Magyarország	282 870	87,195	18 264 533	87,45	8 310 363	9 954 170
Erdély (Romániához)	103 093	31,78	5 265 000	25,21	2 465 000	1 664 000
Délvidék, Drávaköz, Muraköz, Muravidék és Horvát-Szlavónország (a Szerb-Horvát-Szlovén Királysághoz Jugoszláviához/)	62 092	19,14	4 122 000	19,735	1 366 000	562 000
Felvidék és Kárpátalja (Csehszlovákiához)	61 633	18,9	3 576 000	17,12	1 874 000	1 072 000
Alpokalja (Ausztriához)	4020	1,24	358 000	1,714	126 000	26 000
Árva és Szepes vármegyék részei (Lengyelországhoz)	589	0,18	24 000	0,115	9000	1000
Fiume (Olaszországhoz)	21	0,000065	50 000	0,239	22 000	7000
A megszálló országokhoz együttesen	231 448	71,345	13 395 000	64,13	5 862 000	3 332 000
Csonka-Magyarország	92 963	28,655	7 516 000	35,87	798 000	6 718 000

Mint látható, Trianonban az összes szomszédos nép részesedett az ezer éve létező Magyarországból, még a baráti Lengyelország, a távoli Olaszország és a háborúban szintén vesztes (!) Ausztria is. De elsősorban nem ezért tekinthetjük Trianont a világ legigazságtalanabb „békéjének”. Az ország elveszítette területének több, mint 71%-át, hegyeinek, erdőinek, ásványkincseinek, vizeinek és vasútvonalainak zömét. Odaveszett a lakosság 64%-a, és ami még fájóbb: az új határok mélyén belevágtak a magyar nemzet testébe. Idegen fennhatóság alá került a Kárpát-medencében élő magyarság kerekén egyharmada, azaz minden harmadik magyar, ráadásul több, mint felük az új határ tőszomszédságában, egybefüggő, színmagyar területeken élt. Ez azt jelenti, hogy lehetett volna az etnikai, nemzetiségi elvnek megfelelő, igazságosabb határokat húzni, de a győztesek, és főleg a csatlósaiak étvágya csillapíthatatlan volt. Ezek az „utódállamok” csak annyiban vállalták a folytonosságot a régi Magyarországgal, hogy megszállták annak területeit, ezen kívül viszont csak egyetlen céljuk volt: a „megkapott” magyarok elpusztítása, elűzése. Azóta is – főleg a megszálló országok – előszeretettel sütik ránk az „irredenta” bélyeget (bár sajnos egyre inkább ok nélkül). De vajon belegondoltak-e abba, akár csak egyszer is, hogy ők mit tennének hasonló helyzetben? Ha ez történt volna például Nagy-Britanniával és az Egyesült Államokkal, hasonló „békekötés” esetén?

(www.trianon.hu/trianon)

A „békeszerződés” aláírásának helyszíne

„A világ Üdvözítője”

című új Héthalmi-CD bemutató hangverseny”

Pesterzsébeten március 7-én vasárnap délután 5 órakor kezdődött a hangverseny. A bevonulási orgonamuzsikát *Tóka Szabolcs* testvér szolgáltatta. A vendégek között köszönthettük *Szamosszegi Bodó Sándor* festőművész testvérünket, aki most ünnepelte 90. születésnapját, és akinek *Golgota* című festménye *Jámbor Lajos: Názáreti Jézus* című képével együtt a lelki-szellemi háttér egyik jelképeként volt látható a kivetítőn. Jelen volt *dr. Domokos Magdolna* kislányával, *Szabadi GeorGINával*, *Szabadi Vilmos* hegedűművész leánya és *dr. Szabadi Zsigmond* korábbi pesterzsébeti karmester, zenetanár, iskolaigazgató unokája...

Harmincegy ének- és zeneszám, kórus, férfikar, hangszer szóló, (zongora, orgona, hegedű, fagott) tuba quartett – és sorolhatnám – hangzott el, természetesen összekötő szövegekkel és igei útmutatóval.

A korábban megjelent CD-hez képest öt teljesen új feldolgozás is fölvetelre került.

Az eseményt öt kamera és profi hangstúdió rögzítette. Néhány alkalommal már a Tv-nézők is találkozhattak részletekkel.

Nagy örömünkre a DVD is elkészült, amely a teljes hanganyagot tartalmazza.

A DVD ára 2300 Ft. Kapható a gyülekezet könyvterjesztésében, az egyházi könyvesboltban és megrendelhető a Jó Pásztor Kiadónál:

1750 Budapest,

Pf. 279.

Tel.:

06-20/886-0712

Amint az az ige-hirdetésben elhangzott, az est főszereplője természetesen a Názáreti Jézus, a mi Urunk volt, aki tálumokat osztott és oszt, hogy a Rá figyelő érzékeny lelkű művészek mindnyájunk öröme és az Ő dicsőségére alkossanak.

Biztos vagyok abban, hogy a DVD nézői örömet lelik a művekben, s közben hálát adnak az Úr ajándékozó, gazdagító, örömszerző kegyelméért.

– am –

Kuratóriumi ülés

Május 5-én tartotta soron következő rendes ülését a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány és a Jó Pásztor Alapítvány. Köztudott, hogy a két alapítvány egymás munkáját kiegészítve segíti a gyermek-evangélizációt, a rászoruló gyermekeket, családokat, fönntartja és fejleszt a Szőkepusztán, Libickozmán a gyermektábort.

A beszámolóban elhangzott, hogy a „Tanítók Háza” teljes újjáépítése – beleértve a tetőcserét, a nyílászárók cseréjét, a teljes külső felújítást, stb. – mintegy 80%-ban elkészült. A nyári táborozás kezdetére, július végére szeretnénk a hátralevő munkák nagy részét szintén befejezni.

Hálásan köszönjük Kedves Olvasóink támogatását, ami nélkül ez nem lenne lehetséges!

A Kuratórium úgy döntött, hogy annak érdekében, hogy látható is legyen, milyen munkák folynak, egy képes oldalt biztosít a Jó Pásztorban erre a célra.

Persze bőven van még tennivaló.

A „Tanítók háza” melléképületeit korhű módon állítjuk helyre (kamra, konyha, présház, kút, istálló, szénapajta, kocsiszín, fás, göré.

A cél: bemutatni a régi paraszti kultúra eszközeit.

A kemence, a sütők, a beépített sparhelt és üstház helyreállítása folyamatban van. A kemence már üzemel. A táborozó gyerekek a nyáron megkóstolhatják az itt sült, főzött ételeket és „főző-sütő leckéket” vehetnek.

A kert 20 éve műveletlen volt. Tavasszal fölszántottuk. Most szokásos kerti vetemények mellett gyógy- és fűszernövények zöldellnek. A táborozás során mind a kerti növényekkel, mind az erdő és mező, no meg a vizek világával (tavak, patakok) ismerkednek a gyerekek. A bibliai foglalkozások a tábor melletti alapítványi erdőben lesznek.

Néhány kérés:

1. Továbbra is hálásan vesszük az imádságot és az anyagi támogatást.
2. Egy különösen szép, kemencével, beépített sparhelttel, üstházzal és sütőkkel rendelkező parasztkonyha berendezéséhez keresünk régi háztartási eszközöket, paraszt-bútort, stb.
3. Egy nagyméretű kocsiszín berendezéséhez régi mezőgazdasági vagy háziipari eszközöket is szívesen fogadunk.
4. Istállóban és présházban használatos eszközöket is szeretnénk bemutatni.

Néhány éve a szőkepusztai imaház újjáépítésével kezdődött ez a misszió. Ma az imaházon kívül egy

közeli telek, egy hektár rét, Libickozmán pedig a gyermektábor a szomszédos két telekkel, valamint a szintén szomszédos egy hektárnyi erdő szolgálja jelenlegi misszióink hátterét, és ad lehetőséget a további bővítési tervek megvalósítására, lépésről-lépésre, az Úr akaratára és anyagi lehetőségeink szerint megszabott módon és időben.

Az eddigi táborozásokról DVD „filmek” készültek, amelyek bepillantást engednek a Jó Pásztor Alapítvány gyermekmissziós munkájába. Ezek megrendelhetők könyvtérjesztésünk címén (1751 Budapest, Pf. 279.).

Minden segítséget szívesen fogadunk. Akik valamilyen – főt említett – használati tárgyat tudnak adományozni, kérem, jelentkezzenek a 06-20-886-0845-ös telefonszámon!

Az Úr gazdag áldását kívánjuk minden kedves Olvasónk és Támogatónk életére.

Testvéri szeretettel:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor
kuratóriumi elnök*

A töredezett 50 éves pala helyett jó minőségű bontott hódfarkú cserép kerül az épületre

Az udvar felől egy új 24 m²-es terasz épült

— Megújul a „Tanítók háza”

A tető már majdnem kész...

A főbejárat romos oszlopait az alappal és falakkal együtt cserélni kellett

Az út szélén, szemben a házzal, a legelésző lovak egyike

Akik a legtöbbet dolgoztak: Pacsai László és Pacsai Zsolt

Már csak a csatorna hiányzik...

... meg a járda, meg a fű, meg a kerítés, a kút átépítése, és persze az összes gazdasági épület rendbetétele...

75 éve történt

Lezajlott a C. E. Világkonferencia

Sokak szívében hagyott áldásos nyomokat és feledhetetlen, szép élményekkel teljes emlékeket ez a nagyszabású, gazdag lelki tapasztalásokkal teljes protestáns keresztyén világgyűlés, amely aug. 2–7-ig tartott szép magyar fővárosunkban – Budapesten. A konferenciáról egyébként elég részletes és kimerítő beszámoló közölt a Békehírnök, miért is feleslegesnek tartjuk, hogy „A Kürt”-ben ismétlésekbe bocsátkozva újabb hosszú cikket közöljünk. Csupán arról emlékezünk meg röviden, ami bennünket – magyar baptista ifjúságot – a legközvetlenebbül érint.

Örömmel és az Úr iránti hálával eltelve jelentjük, hogy a budapesti és környéki baptista gyülekezetek egyesített énekkara és a központi fúvózenekar nagyon áldásos szolgálatot teljesített a C.E. Világkonferencia alkalmával. Ez az örvendetes tény többféle okból érdemel megemlítést. Elsősorban is azért, mert az előkészület nemcsak, hogy sok időt és fáradságot követelt, hanem anyagi áldozatot is jelentett számunkra. Mindezt azonban a legnagyobb készséggel hoztuk meg – az Úrért és az Ő szent ügyéért. Másodsorban meg azért, mert a különböző gyülekezetek énekkarainak a harmonikus egyesítése és az így hevenyében összevont énekkar sikeres betanítása nem kis türelmet, hozzáértést és szaktudást igényelt a vezető Páth Károly zenetanár tv. részéről. Harmadsorban pedig azért, mert működésünk nemcsak, hogy sikeres és áldásos volt, hanem az egész világkonferencia legőszintébb elismerését és megbecsülését vívta ki. Sőt a napilapok is kellő figyelemmel adóztak a baptista énekkar szereplésének és megfelelő méltánylásban részesítették.

Több estén át szerepeltünk a Városi Színházban és egy este (vasárnap) a Zeneakadémián. Az utóbbi rádió is hallhatták sokan. A központi fúvózenekar pedig vasárnap d.u. szerepelt – a kb. 20.000 főnyi sereget számláló felvonulás alkalmával szolgáltatva a zenét.

Mondanunk sem kell, hogy az Úr után elsősorban Tóth Gábor és Páth Károly testvéreket illeti köszönet és elismerés, akik oly önzetlenül fáradoztak és ezt a rendkívül nagyjelentőségű szereplést szaktudásukkal, hozzáértésükkel és szorgalmukkal sikeressé tették. Végül pedig hálás köszönet illeti a Nap utcai Gyülekezetet is, amely készséggel kitarja kapuit az egyesített (kb. 200 tagú) énekkar számára és a több estén át tartó előkészülésre helyet adott.

Gruber Károly

(A Kürt, 1935. 7-8. szám, 74. old.)

PIRTÓ

Jól sikerült kétnapos ifjúsági konferencia (május 29–30.)

Szokatlan forgalom a vonaton.

A szabadkai személyvonat gőzöse fékez, mert a Pirtói-szülő feltételesénél utasok szállnak fel és le mostanában. Meg is magyaráztam a kalauznak, hogy e szokatlan forgalomnak mi is az oka. Hadd tudja meg ő is, hogy baptista ifjúsági konferencia folyik Pirtón.

A vendégek fogadása az állomáson.

Illatos olajággal kezükben fogadott bennünket két kiskőrösi, illetve újpesti leány. Jól esett a kedveskedés meg az olajág illata-bája is, mi tagadás. Vagy húsz percnyi gyaloglás után megérkeztünk a tábor helyéhez.

A tábor helye és érdekességei

Az első benyomás felejthetetlen.

Közvetlen a most rendezés alatt álló országút mellett. A bejáratnál a környékbeli testvérek kápolnája, beljebb egy impozáns zászlódíszes, lampionos, lombbal díszített kapu. Túl a kapun három csinos, vízmentes ponyvából készült sátor, amelyek kitűnően beváltak, mivel – hála az Úrnak – május 29-én és 30-án az eső nem váltott részvételi jegyet a konferenciára...

A sátrak mögött az erdő. Elöl akác, a háttérben sötétzöld nyírfák emelkednek a magasba.

Pirtó a magyaralföld jellegzetes tájlata, ahol az ember otthonosan érzi magát. Én haza érkeztem, ifjak közé, konferenciás légkörbe...

A pirtói tábort érdekessé tette az a szekércsoport, amely a tábor déli részét foglalta le magának. Úgy értesültem, hogy körülbelül ötven szekér gördült a táborba, az egyik Dávodról, vagy száz kilométer távolságból. A kútnál találkozásom volt szekérből kifogott lovakkal, amint vederszámra szívták a vályúból a vizet. Én is megszomjaztam, nyomban ittam is – persze egy nagy pohárból, mert mégis csak kényelmesebb abból inni, mint a vályúból...

Nyolcvanhét kerékpár sorakozott egymás mellé. Ezek jobban megfértek, mint a szekér oldalához kötött lovak. Nem kapáztak, nyerítettek és követelték az abrakot, de gazdájuk mégis etetgette őket, masinán nyomkodva beléjük a jó pirtói levegőt. Hiába, ami olcsóbb, abból szívesebben adogat az ember fia.

A rendezők és a résztvevők.

Mészáros Sándor táborparancsnok, Mosztó János irodafőnök, Bosnyái Mihály a szellemi irányító és

Bán Gábor táborogdnok együttes munkáin a testvéri megértés és buzgó munkakészség jegyét viselte.

Hatszázhuszonöt résztvevő nem csekélység!? Pihenésre gondolni sem lehet. Tekintetbe kell venni a szellemi és fizikai igényeket, amelyek mind kell, hogy kellemes hatást váltson ki a megjelentekben.

Ötszázötvenöt (555) jelentkező és vagy hetven (70), mivel már a másnap délután vendégek sorában értek: Pirtóra – „szabad vendégek” elnevezést nyerték, mert úgy vélte a táboriroda tisztviselő kara, hogy elvégre ők is akarnak konferenciázni, fáradtak is, meg egy kis nagylelkűség soha nem árt. Akik most késve jöttek, azok jövőre az elsők közé kerülhetnek, s majd akkor az élvezett kedvezményt kamatostól elintézik.

A jelmondat és az előadók.

A konferencia szellemi része kielégítő, gazdag és feltétlen áldást jelentő volt.

„Tanuljátok meg tőlem...” ez volt a konferencia jelmondata. Ó, mennyit lehet tanulni a legtökéletesebb Mestertől! Ezeket a tanulható jókat felkészülten, az Úrtól megáldva, Bán G., Baranyai M., Bretz E., Csórári I., Eifert J. Lovászi J., Mészáros S. és Pannonhalmi B. testvérek előadásában hallhattuk. A tárgy jól lett megválasztva. Úgy láttam, az előadók is.

A tábortűz körül.

A csendes májusi esték oly szépekké és felejthetetlenekké lettek. Lobogó tábortűz körül boldog arcú ifjak, éneklő, imádkozó hívek. Oly szép ilyenkor az evangélium, oly szárnyaló az ének, – áthatottságban gazdag az ima. Család, szent család ilyenkor a hívők száza. Örül a szavalónak, a tárogatónak. Háttérben imbolygó színes lámpáknak és ott messze, messze fent a milliányi csillagnak! Örül, hogy az estét és mindent teremtő és adó Istent Atyának szólíthatja, jelenlétét tapasztalhatja.

Búcsúzás

Május 30-án, úgy éjfél előtt magam ballagtam a Soós tanya kanadai óriás nyárfái felé. A tábor már messze mögöttem van, de még hallom a készülődők nesztét. Az országúton gördülnek az utasokkal megrakott szekerek. El-elkerül egy fényes lámpással felszerelt kerékpáros, felismerjük magunkat, szívélyesen köszöntjük egymást, ki tudja hányadszor és aztán eltűnünk a sötétségben...

Megyünk hazafelé. Visszük magunkkal a jó emlékeket. Eszünkbe jut Firedmann tv. finom paprikás étkeinek az íze, illata, sok kedves élmény, de leginkább azt visszük magunkkal, amit a Mester lábainál tanultunk.

Pannonhalmi

(A kürt, 1935. 5. szám, 5. oldal)

Százéves hírek

Bemerítés Soroksárpéterin

Soroksárpéterin még csak egynéhány év előtt keletkezett. Soroksár és Pusztaszentlőrinc közötti térségen kezdtek letelepedni az emberek és néhány esztendő elteltével községgé nőtte ki magát ez a telep, bár házai néhol még most is meglehetősen elszórva esnek egymástól. Az egyszerű evangélium szintén csak néhány év előtt kezdetett hirdettetni ezen a telepen, de az Úr megáldotta egyszerű szolgálóinak munkáját és elég gyorsan egy kis gyülekezet képződött itten. A pár hónap előtt elhunyt Nagy testvér helyiséget engedett át eme kis sereg számára, melyben hosszabb ideig tartották gyülekezéseiket. Most azonban Németh testvérünk házában meglehetősen tágas teremmel rendelkezik a gyülekezet. Eme ház szőlőskertjében cement-medencét készítettek, olyan jó reménységgel, hogy emedence felett építik majd fel a végleges kápolnát.

E hó 15-én történt ezen medencében a keresztelés. Tíz lélek tett nyilvánosan bizonyosságot arról, hogy hisz az Úr Jézus Krisztusban és ezentúl egyedül néki akar élni. A tíz egyén közül 6 férfi, 3 nő és 1 ifjúleány volt; két férfi és egy nő Soroksárpéteriről, a többi pedig Kispestről. Udvarnoki András testvér hajtotta végre a keresztséget nagy közönség jelenlétében. Ez alkalomra nagyon sokan átjöttek. Budapestről és Kispestről annyira, hogy a vonaton alig fértek el. A keresztséget a kézrátétel és azután szeretetlakoma követte. Mindvégig érezni lehetett, hogy testvéri szeretet köti össze az egybegyűlteket, mert öröm áradt végig a jelenlévők kebelén és a Megváltó jelenléte örvendeztette a szíveket.

Adja az Úr, hogy ez a kis sereg nemsokára nagy sereggé gyarapodjék.

(Békehírnök, 1910. 248. old.)

Az irsai imaház megnyitása

Lapunkban már közölve is volt, hogy az albertirsai testvérek új imaházat építettek Irsán. Az egész épület vasbetonból készült a leggyakorlatiasabb berendezéssel. Kívülről széles, alacsony épületnek látszik, belül azonban igen arányos oldalterjedelmű és magas belsejű helyiség, melynek nincsen külön plafonja, hanem egészen a padlásig emelkedik belvilága, de ezt nem igen lehet észrevenni. Köröskörül oszlopokon nyugvó és szintén vasbetonból készült széles karzat emelkedik, mely 2-300 ember befogadására képes. A terem földszintje a bejáratnál magasabb, mint a szószéknél, úgy hogy a hátul ülők jól

Szereves hírek

láthatnak előre s az előttük ülők el nem fedik őket a fejekkel. A főbejárattal szemben igen szép emelvény van, alatta a vízmedence és felette a szószék. A szószék felett pedig egy gyönyörű falfestmény van, mely nagy hegyeket, vizet és fenyveserdőt ábrázol (Jámbor L. testvér festette). A falakon bibliai feliratok és egyéb díszítések láthatók, melyek Kása I. testvér szép munkáját képezik. Egészen szorosan a kápolna épületéhez van ragasztva egy egyemeletes épület, melynek földszintjében a kisterem van, az emeleten pedig a prédikátori lakás.

Az egész épület körülbelül 15-16.000 koronába került, amely összeg a ház nagysága, és célszerű voltához képest nem mondható soknak. Jelenleg Alberti-Irsán mintegy 140 gyülekezeti tag van; az egész misszió azonban csak 9-10 éves, ha tehát a testvérek az Úr áldása alól el nem vonják magukat, akkor pár év múlva ez az épület éppen meg fog felelni megnövekedő számuknak; de addig természetesen, hogy az építés költségeinek terhét kissé érezni fogják. Attól függ azonban, hogy kellemesen vagy kellemetlenül? Ha kellemesen érzik, akkor nagyobb dolgokat érhetnek el. Különben meg kell említenünk Feinsilber Róbert zsidó prédikátor testvérünk nevét, aki a költségek ezreit előlegezte és módot nyújtott arra, hogy azok kisebb részletekben törlesztethessenek.

E hó 20-án ment végbe a kápolna megnyitása. Már 19-én este is érkeztek vendégek, de 20-án reggel 7 óra körül érkeztek a legtöbben. A gyorsvonattal 8 óra 20 perckor jöttek az angol testvérek.

Délelőtt $\frac{3}{4}$ 10 órakor a kápolna bejárata elé gyülekeztek az összes jelenlévők. Szabó András testvér imát mondott, azután Vágner építőmester testvér néhány verset olvasott fel a Zsoltárok könyvéből és átadta a kápolna kulcsait. Erre az énekkar énekelni kezdett, Szabó A. kinyitotta az ajtót és először a prédikátorok, azután a többi jelenlévők bevonultak a helyiségbe, mely csakhamar

egészen megtelt úgy, hogy sokan állni kényszerültek.

Maga a délelőtti ünnepély a következőleg folyt le:

- Feinsilber R. rövid bevezető beszéde
- Öt percnyi csendes ima
- A. F. Vining kanadai prédikátor t. angol nyelvű imája
- Karének
- Udvarnoki A. beszéde
- Közös ének
- Beyfort londoni prédikátor angol beszéde tolmácsolással
- Karének és közös ének
- A. F. Vining angol beszéde tolmácsolással
- Karének
- Feinsilber R. beszéde
- Preuss Lajos prédikátor német beszéde tolmácsolással
- Cs. A. záróimája.
- Ének

Az egész reggeli ünnepély harmadfél óra hosszat tartott a legnagyobb érdeklődés mellett.

Megjegyzendő még, hogy mikor reggel az angol testvérek megérkeztek, a kápolna lapos tetejéről a fúvózenekar a magyar himnusszal fogadta őket. Ez igen meglepő és szép volt.

Az ünnepélynek délután folytatása volt, Seres Sámuel, Szilágyi Gábor régi prédikátorok, továbbá Somogyi Sándor fiatal munkás és még mások hozzájárultak tehetségeikkel az ünnepély hangulatának emeléséhez. Valamennyit név szerint, ha nem is említhetjük, de megjegyezhetjük, hogy sokakat lehetett látni a régi hitharcosok közül.

„Ímé, mely igen jó és mely gyönyörűsége dolog az atyafiaknak egységben való lakások.” (Zsoltárok 133:1.)

(Békehírnök 1910. 249. old.)

Szeretlek én!

Szeretlek oh én Megváltóm
És tudom, hogy te is szeretsz.
Szereteted boldogságom
Melylyel engem üdvre vezetsz.
Nem árt nékem semmi veszély,
Nem aggaszt e porsátorom,
A szükségben jő a segély
Hiszen te vagy a pásztorom.

Kedves pásztor ne is hagyj el,
Tereld a te gyenge juhod;
Ha el esik oh emeld fel.
Beteg? Gyógyítsd hisz te tudod.
Mutass néki szép legelőt
Gyöngypatakos fűvös halmon,
És adj néki élet erőt,
Hogy a többivel haladjon.

Dohányos János

(Békehírnök 1910.)

Hirtelen, de nem váratlanul

Lehoczky Józsefné Walter Sarolta 1922. december 4-én született a Libickozmához tartozó Szőkepusztán, Istenfélő szülők – Walter Jakob és Heckmann Katalin – egyetlen gyermekeként.

Naplójában így ír magáról:

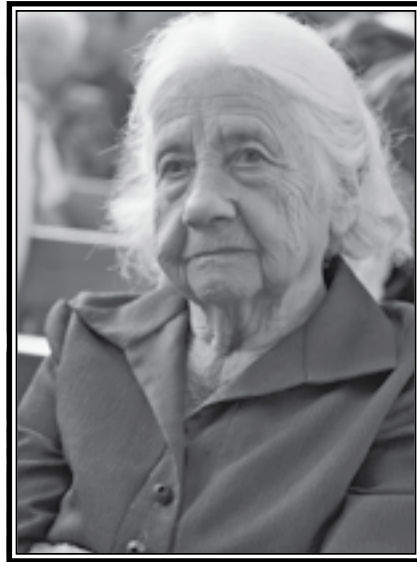
„... szüleim korán szívembe csepegtették a hitet, az Isten szeretetét. Szerettem velük együtt imaházba járni, és Istennek szolgálni. 17 évesen értettem meg, hogy Jézus Krisztus vére az én bűneimért is folyt a Golgotán. 1940. június 29-én Jézus példája szerint bemerítéssel meg is pecsételtem a Hozzá való tartozásomat. Édesapámmal, aki a helyi gyülekezet presbitere volt, sokszor elmentem a körzetbe. Ilyenkor mire Somogyvámosra, Somogyjára értünk, 3–4 falun is végigmentünk a kerékpárral. Utunk közben örömmel osztogattuk az „Olvasd” című lapot.

Isten háza és népe iránti féltő szeretete mindvégig megmaradt, sőt növekedett élete utolsó napjáig.

1942-ben Lehoczky Józseffel kötött házasságából két leány: Sarolta és Hajnalka, majd még egy fiúgyermek is született, akit 6 nap után visszaszóltított mennyei Atyja.

Sokszor visszaemlékezett életük azon nehéz szakaszára, mikor 1945 januárjában 2 éves kislányukkal menekülniük kellett, mert házuk a német-orosz frontvonal közé esett. Isten csodálatos őrző kegyelme által 3 hónap után visszatérhettek kifosztott otthonukba.

Így írja: „Sokat aggódtam és imádkoztam, az Úr csodásan megőrizte bennünket. A menekülésből Szőkepusztára visszatérve otthonunkat és imaházunkat is újjá kellett építeni. Nehéz időszak volt ez az elaknásított területeken. ... Imaházunk ablakai kitorve, az ajtók, padok ellopva, a padló eltüzelve. Azért az Úr gondoskodott, padokat tudtunk csináltatni asztalos testvéreinkkel, nagy családnak tudtunk munkát adni. Adósságra

vettük a deszkát, sóért az ablaküveget. Nagy volt az öröm, hogy újra járhattunk Isten házába! Ő, ezért küzdeni érdemes, újat kezdeni öröm, az Úr ad erőt, azért sohase csüggedjetelek el!”

1961-ben Kaposvárra költözött a család. Itt először egy orvos házaspár kislányára vigyázott, utána az akkor létesült Egyesült Izzó Gyárában kapott munkát.

Nyugdíjazásáig és utána is mindig szívesen, szorgalmasan dolgozott a családi ház kertjében. Nagyon szeretett kötni, olvasni, és verset írni. Mindig együtt tudott érezni a betegekkel, akiket meg is látogatott és imádkozott értük.

A hetvenes években – amikor még szükség volt rá – sok fáslit megkötött ő is a leprás betegek számára. Amennyire rajta múlt, mindig a békességre igyekezett. Szerette munkatársait, szomszédait, akiket még utolsó napjaiban is meglátogatott.

Bármerre járt - piacon, kórházban, gyülekezetben - mindenütt lélekmentő szívvel osztotta a Bibliát és a szívvel-lelket építő írásokat.

Nagy örömet jelentett számára, amikor 2009. dec. 4-re (87. születésnapjára) elkészülhetett a „Megtérések, bizonyágtételek” című füzet 3. része. Ezeket az írásokat a

2001-es évtől kezdve nagy gondal és szeretettel gyűjtögette. Ezt az utolsó részt már sokszor egy belső, sürgető érzésnek engedve szedegette össze – mint aki érezte, hogy nem sok idő van vissza, sietni kell.

Naplójában így jegyzi le örömét: „Köszönöm Jézusom, hogy megtartottál eddig és meghallgattad kérésemet, hogy sikerüljön legkésőbb karácsonyra. Ő, mily drága kenet ez szívemnek és köszönöm a munkatársakat, akik szívesen, önzetlenül dolgoztak. Uram, olyan jó vagy és szeretsz, a sok bizonyosság is a Te kegyelmed és szereteted bizonyítja. Add, hogy akik olvassák, nyerjenek általa erőt és hála fakadjon minden szívben...”

Boldog volt, amikor unokái, dédunokái körülvették. Ilyenkor kis magnóján nagy szeretettel örökítette meg énekeiket, beszélgetéseiket.

Hálásak vagyunk Istenünknek, hogy április 5-én, húsvét másnapján, még együtt lehettünk vele. Naplójában – utolsó bejegyzésként – még így ír erről a napról: „Hétfő délután közös ebéd volt Endrééknél és kedves beszélgetés, meg a gyerekek hancúrozása, vidámsága. Urunk jóságos szeretetében, a feltámadt Krisztus győzelmében örvendezünk nemcsak ma, hanem egész földi és örök életünkben!”

Álmatlan éjszakáin olvasgatott és régi kedves énekeit dúdolgatta. Mindig újabb és újabb jutott eszébe. Ezt egy pár soros versikében így fogalmazta meg:

*„Már nem bánom, ha éber az éjszakám,
Forróbb a könnyem, buzgóbb az imám...
Lélekben feléd repülök, Hazám,
Hol szerettem várnak már reám...
Érzem, Istenem, szereteted,
Áldó karod ölel engemet...”*

Ura és Megváltója meghallgatta imádságát. Hirtelen, de nem váratlanul vitte őt el az örök égi hazába 2010. április 21-én.

Jóföldi Gáborné

BIZONYSÁGTÉTEL

Az okkultizmus következménye és Isten szabadítása

1991-ben tértem meg a Hit Gyülekezetében. Isten használta a szenvedést az életemben, ami az okkult bűnök következménye volt, ugyanis idegösszeroppantást kaptam. Különböző okkult praktikákba merültem bele. Először babonaságokban, horoszkópokban hittem, később apukám halála után szellemidézésekben vettem részt. Elvégeztem egy transzcendentális meditációs tanfolyamot, gyakoroltam az ott tanultakat, agykontrollt is csináltam, belesüllyedtem a reinkarnációba való hitbe, grafológiába.

Ennek következtében egy idő után olyan démoni hatás alá kerültem, hogy belülről egy hang kezdett beszélni hozzám. Először Istennek mondta magát és különböző dolgokat végeztetett velem. Kezdetben tetszett nekem ez a dolog, de később nagyon félni kezdtem. Egy éjjel azt mondta, imádkozzam és különféle ördögi dolgokat kellett ismételnem. Nem múlt el ez a belső hang, sőt kényszeríteni akart engem.

Mikor édesanyámhoz akartam utazni, azt mondta, ha odaérek meg fogom ölni anyukámat. Megijedtem és nem mertem elmenni. Hetekig nem szóltam erről senkinek a barátnőmön kívül – akivel a szellemidézéseket végeztük –, de ő nem tudott segíteni.

Előfordult, hogy néztem a tévét és eltorzultak az emberek a képernyőn: hegyes fülük, vámpír foguk volt – így láttam őket. Sok rettenetes dolgot mondott még a Sátán. Annyira szenvedtem, hogy már öngyilkosságot kíséreltem meg: egy lámpaszinórral akartam megölni magam barátnőm lakásában, de a barátnőm éppen hazaérkezett.

Az egyik este, mikor a testvérem hazajött, azt mondta a hang: meg fogom őt ölni. Nagyon féltem, féltettem a testvéremet is. Ezért elmondtam neki, hogy mit hallok, és figyelmeztettem, menjen el otthonról. Ő azt hitte, hogy megzavarodtam apu halála miatt. Ezután akaratom ellenére, – úgy, hogy a démoni erő irányított –, rávettem magam a testvéremre, közben a fejemmel a csillárt összetörtem. Bátyám addig pofozott, amíg magamhoz nem tértem. Egész éjjel pokoli gyötrelmeken mentem keresztül. Reggel elkísért bátyám a pszichiáterhez, akihez addig jártam. Ő beutalt a szentesi idegosztályra. Mikorra a busz beért velünk, elveszítettem a látásomat, egy időre megvakultam. A bátyám mondta, hova lépjek. Így érkeztem a kórházba. Ott jobban lettem, a hangok még próbálkoztak, de nem tudtak befolyásolni.

Nem sokkal ezután a Hit Gyülekezetbe járók jöttek nekem bizonytságot tenni az Úr Jézusról. A szeretetük fogott meg és rövid időn belül megtértem. Szerettem volna szabadulni a hangoktól, meggyógyulni. Ebben a

közösségben azonban nem kaptam igazi krisztusi szeretetet, lelkipozást, így 1995-ben elmaradtam a gyülekezetből. Nem akartam Istent elhagyni, de gyülekezet nélkül, egyedül nem tudtam hívő maradni.

Egyre mélyebbre süllyedtem, rosszabb állapotba kerültem, mint megtérésem előtt voltam. 11 macska lett a bálványom, mivel mindenki elutasított, hozzájuk menekültem. Nem dolgoztam, lopni kezdtem, hogy legyen mit enniük a macskáknak és nekem is. Sok súlyos bűnt követtem el, de mindvégig Isten után vágytam. Imádkoztam, adjon nekem Isten egy bűnvalást – azért imádkoztam így, mert a Hit Gyülekezetében így tanultam. Nyolc év telt el így, ekkor már nagyon elegendem volt ebből az életből és szerettem volna visszatérni Istenhez.

2003 nyarán stopoltam nagymamámhoz és egy baptista lány vett fel. Mikor kiderült, hogy ő hívő, elmondtam neki, hogy szeretném helyrehozni a kapcsolatomat Istennel. Ő elkezdett felém szolgálni, beszélgettünk. Mikor ez már nem segített, Igét kezdtünk közösen tanulmányozni. Ezt követően kezdett helyrejönni az életem.

A lopások miatt elmentem bocsánatot kérni és jóvátételt fizettem (egy kivételével, amire még nem volt lehetőségem). A cicák bálványozásából is megszabadított Isten. Munkát tudtam vállalni. Később azt is megmutatta Isten, hogy a Hit Gyülekezetében milyen tévtanítások vannak. Az ezekben való hitet is megbántam és megtértem belőlük.

Ilyenek pld.: hanyatt esés, szent nevetés, különböző gyógyítások, ördögűzés. Most már tudom, hogy ami ott folyik, vallásos okkultizmus. Isten megengedte, hogy megtapasztaljam ezeket és szeretnék olyan emberek felé szolgálni, akik most a Hit Gyülekezetéből elmaradva azokat a mélységeket járják meg, amiből Isten engem megszabadított.

Puskás Erika

A JÓ PÁSZTOR

megtalálható az interneten is:

www.jopasztor.baptist.hu

Meghívó

Ebben az évben is a szokásos időben július utolsó vasárnapján 25-én tartjuk a **SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIÁT** az újjáépített imaházban. 1/2 11 órai kezdettel. (Gyülekező és bevezető fúvós zene 10-től)

Felhívjuk Olvasóink figyelmét, hogy az étkezés – a korábbi gyakorlatnak megfelelően – önellátóan történik.

A programban igehirdetés, bizonyágtételek, versek, sok ének és fúvószene lesz.

A gyerekekkel külön foglalkozunk. A déli órákban jut idő játékra, beszélgetésre, a kiállítás megtekintésére és egyéb fakultatív programokra.

Szeretettel várunk mindenkit!

Tudnivalók a Szőkepusztai Konferenciáról

Szőkepuszta a Dunántúlon, Somogy megyében található. LIBICKOZMA felől közelíthető meg. Az M7-esről Fonyódnál kell lehajtani, Lengyeltóti, Öreglak, Pusztakovácsi, Somogyfajsz érintésével a „LIBICKOZMA” táblánál kell jobbra fordulni.

Mielőtt beérnénk Libickozmára, a „KONFERENCIA” táblánál jobbra kanyar után 2 km-re van az imaház.

A konferencia 10.30-kor pontosan megkezdődik, 9.00 és 10.00 óra között érdemes érkezni.

A parkolás biztosított. Kemping széket vagy más ülőalkalmatosságot érdemes hozni.

A fúvósok próbája 9.30-kor kezdődik.

Az étkezésről mindenki maga gondoskodik. Vízet jó, ha hozunk magunkkal.

A konferenciát esős időben is megtartjuk az imaházban, ahol megtekinthetjük a kiállítást is.

Azok, akik szeretnének horgászni, horgász-felszerelést hozzanak magukkal. Két halastó közül is választhatnak, és a szokásos díj befizetése ellenében horgászhatnak.

Akik Szőkepusztán születtek, laktak, vagy a rokonságukból élt ott valaki, készüljenek egy rövid beszámolóval a délutáni Baráti Kör Találkozóra. Lesz könyvsátor, a gyerekeknek külön foglalkozás, kirándulás.

További információk a 06-20/886-0845-ös baptifonon!

Imádkozzunk azért, hogy kellemes és áldásos legyen a konferencia!

HIRDETÉS

Balatonföldvár központjában,
az Arany János u. 16-ban,
teljesen független lakrész kiadó
az év bármely szakában, de különösen
a nyári hónapokban.

Mindennel felszerelve ami szükséges
a vendéglátáshoz
(az udvaron grillsütő, játékok, zárt parkoló, stb.)

**Jelentkezni lehet Bálint Kálmán testvérnél,
a Bethesda Üdülő korábbi gondnokánál.
Tel.: 06-20/886-1327**

Erdélyi körutazás

Ebben az évben ismét megyünk Erdélybe, ez alkalommal Dél-Erdély csodálatos történelmi tájait barangoljuk be a Fogarasi-havasok, Kárpát-kanyar, Háromszék, Hétfalu, Szászvidék, Alsó-Maros mente és Kalotaszeg vidékein

2010. június 27.–július 03. között.

Jelentkezési határidő: folyamatos

Jelentkezés és további információ:

Dobos Imre

Tel.: 06-20/886-2136

E-mail: zsenimre @freemail.hu

KVÍZ KÉRDÉSEK

A megfejtés mellett az igehely megjelölését is kérjük, ahol a helyes válasz megtalálható.

1. *A gyorsajtás nem újkeletű. A Biblia feljegyezi valakiről, hogy eszeveszetten hajtott. Ki volt ő?*
 - a. Jórám
 - b. Absolon
 - c. Jéhú
 - d. Omri
2. *Kiről van feljegyezve, hogy firkált a kapuszárnyakra?*
 - a. Zakariás
 - b. Dániel
 - c. Sámson
 - d. Dávid
3. *Hol van megírva: „a csillag neve pedig üröm”.*
 - a. Ézsaiás könyve
 - b. Jelenések könyve
 - c. Mikeás könyve
 - d. Mózes IV. könyve
4. *Ki vett asszonyt 15 ezüstért és másfél hómer árpáért?*
 - a. Akháb
 - b. Ézsau
 - c. Hóseás
 - d. Nábót
5. *Mi történt Szodoma és Gomora királyaival a Sziddim-völgyi csata után?*
 - a. Menekülés közben beleestek egy szurokforrásba
 - b. Elfogták őket és eladták rabszolgának

- c. Egy tövisbokorba akadva fogságba estek
 - d. Mint győztes vezérek bevonultak Izráelbe
6. *A Károli fordítású Bibliában olvassunk arról, hogy valaki szószátyárkodik. Ki volt ő?*
 - a. Lót felesége
 - b. Safira
 - c. Salamon
 - d. Jób
 7. *Hol olvassunk a nappalról és éjszakaról szóló szövetségről?*
 - a. Mózes I. könyve 17. részében
 - b. Jeremiás könyve 33. részében
 - c. Mózes I. könyve 9. részében
 - d. A Zsidókhhoz írt levél 10. részében
 8. *Hogy hívták Dávid fiainak nevelőjét?*
 - a. Jehiél
 - b. Jónátán
 - c. Jóáb
 - d. Ahitófel
 9. *Hol olvassunk kapor és kömény csépléséről?*
 - a. Mózes III. könyve 26. rész
 - b. Bírak könyve 6. rész
 - c. Ézsaiás könyve 28. rész
 - d. Ruth könyve 2. rész
 10. *Milyen testi hibával rendelkezett Lea?*
 - a. Sánta volt
 - b. Gyengeszemű volt
 - c. Kövér volt
 - d. Hullott a haja

ÚGY ÖRÜL A LELKEM

Örömmel

Nagy Sándor
1912-1990

F F C⁷ F

1. Úgy ö - rül a lel-kem, Mert Jé-zu - sé let-tem. Tel-jes üd-vöt nyertem Ná - la.
2. Mí-n-den ó-haj - tá- som, A leg-szen-tebb ál-mom Csak maradni Jé -zus Ná - lad.

F F B^b G^m C⁷ F

Szí - vem bé-kes-sé-gét, É - le - tem ö-rö-mét Jé-zus bizto-sí - tot - ta.
É - le - tem e-gé-szen Szol-gá-lat - ra készen Várja szent pa-rancs-sza - vad.

Ref. C F G C C⁷

Lel-kem há-la-tel-ten, Föl-di bú-tól menten Zengi ö-röm-é - ne - két, é - ne - két,

F B^b/D B^b C⁷ F

Hogy sze-re-te-té-ből, In-gyen kegyelméből Értem ad-ta é - le - tét.

A kérdéseket összeállította:

dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2010. június 30.

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1. c →1:4; 2. b →5:2; 3.a →9:5 (Dalfón Hámán egyik fia volt); 4.c →1:1; 5.d →2:5; 6.c →9:26 + 3:7; 7.b →2:10; 8.a →1:12; 9.d →3:5; 10.b →2:21; 11.c →2:12; 12.a →1:16; 13.c →5:14; 14.b →6:6.

A megfejtést beküldte: Fonyódi Eszter (Bp.) Mészáros Lajos (Bp.), Piros Elemérné (Bp.), Rück Henrikné (Komló), Molnár Dávidné (Pécel) és további 86-an, akik a keresztretjvényvel együtt küldték be megfejtésüket. (Lásd a keresztretjvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
13					14		15							
16						17			18					
19			20		21		22	23		24				
25		26			27		28		29		30			
31				32				33		34				
	35						36	37		38	39			
40			40a		41				42					
43				44			45		46					
		47	48		49	50				51		52		
53	54		55		56				57					
58		59		60		61		62			63			
64	64a		65		66	67		68		69				
70				71				72						
									73					
29	19	71	64	27	10	40a	32	18	16	2	23	64a	15	72

KERESZTREJTVÉNY

A rejtvényben az igevers és a bibliai nevek az új fordítás szerint kerültek. Ez ettől való eltérést külön jelezzük. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Vízszintes: 1. Nagy meleg 6. **A megfejtendő igevers negyedik része** 13. Hámita nép, ősatyjuk Micraim (I.Móz 10) 15. Szín, a bűnök jelképe – ford. 16. Lévíta, aki Nehémiással együtt megpecsételte a szövetséget (Neh 10) – Kár.ford. 17. A Biblia egyik könyve rövidítve 18. N-nel a végén: pusztá, Izmáel lakóhelye 19. Papír mértéke 20. Párt! 21. Elad egymű betűi 22. Jób földje – Kár.ford. 24. Helyi hálózat rövidítése 25. Helység Sodoma és Gomora közelében – Kár.ford. (I.Móz 10) 27. Ezékiás palotájának felügyelője, ő tárgyalta az asszír ostromlókkal 30. Nátrium 31. ... Sámuel, magyar király 32. Illés népies neve 33. Az angol abc utolsó betűje 35. Barjézus másik neve 36. ZHI 38. Becézett férfinév 40. Vízben gazdag hely, ahol János keresztelt – Kár.ford. 41. Főpap Jézus és a tanítványok korában – ford. 42. K-val az elején: magához rendel 43. Gyakori amerikai férfi becenév 44. Bim-... 45. Nő, aki az idős Dávidot gondozta 47. Bibliai gabona mértékegység 49. Bibliai város, rendszerint Hamáttal említik együtt 51. Kén és tantál vegyjele 53. Ipar egymű betűi 55. ...-Nebő, főtiszt Nabukodonozor hadseregében – Kár.ford. 57. Bekevert mész! 58. Örököl páros betűi 60. Római ötvenegy 61. Némán túr! 62. Májusban van! 63. Román és osztrák autójel 64. Erdő betűi keverve 66. Saul apja 68. Rebeka és Lábán atyja 70. Harcos, aki megölte azt a filiszteust, akinek a lándzsája olyan vastag volt, mint a szövészek tartófája 72. Saul fia, ő is uralkodott Izraelben, de Dávid hívei megölték – ford. 73. Júdai férfi, a fogság után Jeruzsálemben élt (Neh 11) – ford.

Függőleges: 1. Domb, itt rejtőzködött Dávid Saul elől – Kár.ford. 2. **A megfejtendő igevers második része** 3. Téli ruhadarab 4. S-sel az elején: bibliai népcsoport 5. Ablaküveg rögzítésére használt anyag 6. Dísz 7. Régi autósiskola 8. Jeremiás írnoke 9. Széken helyet foglal 10. Norvég, román és portugál autójel 11. Föníciai és kánaáni bálvány 12. Bámia (zöldésgféle) 14. Pára! 17. Dél-magyarországi város – ékezetfölsőleg a második magánhangzón 21. Jójákim király kancellárja – Kár.ford. 23. Kedvelt édesség 26. Heródiás leánya 27. Sáfán fia, ő vitte Jeremiás levelét a babiloni száműzöttekhez – Kár.ford. 28. Asszír király (Ezsd 4) – Kár.ford, az első magánhangzón ékezetfölsőleg 29. Félelme! 32. S-sel az elején: Noé egyik fia 34. Noé egyik unokája (Jáfet fia) 37. Noha 39. **A megfejtendő igevers harmadik része** 40. **A megfejtendő igevers első része** 42. Kötőszó 44. ...-Peor, pogány bálvány 46. Végtelen idő! 48. Francia és svéd autójel 50. Eregetés egymű betűi 52. Sáfán írnoke atyja 54. Dómjáról híres Rajna menti német város – névelővel 56. Saul leánya 57. Ő modott példázatot a királyt választó fákról – ford. 59. Itt vert agyon Sámson egy számarállkapoccsal ezer filiszteust 62. Moáb királya Jórám idejében, juhok gyapjával fizetett adót Izrael királyainak – az első magánhangzón ékezetfölsőleg 65. Ollós állat 67. Olasz és holland autójel 68. A szobába 69. UBÁ 71. Tiltás 72. A „C” betű régies írásmódban

Különálló sor: A megfejtendő igevers ötödik része.

Beküldendő az igevers és az igehely

Beküldési határidő: 2010. június 30.

A rejtvényt készítette: dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

Önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól, és megtisztítson minket a maga népévé. (Titusz 2:14)

Helyes megfejtést küldtek be: Gulyás Ernőné* (Bp.), Kovács Bálint* (Újkígyós), Marton Sándorné* (Tahi), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Lisztes András* (Albertirsa), Gaál Miklósné* (Tard), Gyaraki Mihályné* (Békés), Gulyás Ernőné* (Bp), Czap Elekné* (Debrecen), Gáll Lajos* (Debrecen), Serestyén Gyuláné* (Debrecen), Török Sándor* (Debrecen), Tóth Lajosné* (Debrecen), Jámber Ferencné* (Debrecen), Kerekes Béláné* (Mágocs), Asztalos Bogdán* (Bp), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Mihály Sándor* (Szada), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Schumann-né Veszelovszki Ágnes* (Monor), Kalmár Gyula* (Békés), Gyurján Istvánné* (Kiskőrös), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Farkas Gyuláné* (Csengőd), Bató Pál* (Dunaharaszti), Marton András* (Bp), Lázi-Tóth Julianna* (Bp), Marton Tibor* (Pásztó), Kovács Sándorné* (Miske), Nyári Istvánné* (Kaposvár), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Sándor Mária* (Bp), Dr. Varga Lászlóné* (Pécel), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Szabó Sándor* (Veresegyház), Andrásk Andrásné* (Felsőpetény), Andrásk család* (Szód), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Kalmár Lídia* (Kiskőrös), Bathó Erzsébet* (Komarno), Róza Tiborné* (Kiskőrös), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Pásztor Józsefné* (Miskolc) Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Dobner Béláné* (Bp), Barna Rezsőné* (Pécel), Dan János* (Békés), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Feik Jánosné* (Pécs-Somogy), Sáfri János* (Pécel), Radványi József* (Sajóecseg), Zóka Benjámint* (Pécs-Hird), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Petrik Istvánné* (Tard), Lovász Mihály* (Kiskőrös), Farkas János* (Kiskőrös), Bató Tiborné* (Ócsa), Horváth Jánosné* (Fadd), Polányi Károlyné* (Bp), Körömi Károly* (Monor), Lőrinc Jánosné* (Bp), Döme Károlyné* (Zirc), Dan Imre* (Komló), Spangenberg Rudolf* (Komló), Polányi István* (Bp), Vincze Jolán* (Domoszló), Varga Lajosné* (Isaszeg), Bóta Imréné* (Szomolya), Láng Lajosné* (Eger), Harsányi László* (Bp), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), Bócsa Sára* (Dunaújváros), Mikó Andrásné* (Bp), Pálfi Józsefné* (Szalkszentmárton), Kisné Ady Éva* (Békés), Vajda Jánosné* (Orgovány), Szolga Benjámint (Múcsony-Alberttelep), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Zielbauer Lászlóné (Bp), Moravszkiné Somogyi Judit (Bp), Sáfri Sándorné (Bp), Papp Béláné (Pécs), Gothárd Dóra (Budakeszi), Papp József (Szomolya), Szabó László (Újkígyós), Juhász János (Kiskunhalas), Krizsanyik Józsefné (Nógrádmegyer), Majnárné Szommer Annamária (Törökszentmiklós), Forrás Ferenc (Bp), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Szibucz Mihályné (Kétegyháza), Laczkovszki Jánosné (Pesterzsébet), Kovács Lászlóné (Mezőtúr), Zádori Pálné (Pécs-Vasas)

Könyvjutalomban részesült: Laczkovszki Jánosné (Bp), Kalmár Gyula (Békés), Körömi Károly (Monor), Szabó László (Újkígyós), Barta Gyuláné (Mezőkövesd)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.